

112905 - مۇسبەتنىڭ ئاللاھنىڭ ئازابى ياكى ئىمتىھان ئىكەنلىكىنى قانداق بىلىدۇ؟

سۇئال

مۇسۇلمان بىرەر مۇسبەتكە دۇچار بولسا، ئۇنىڭ ئاللاھ تائالاغا ئاسىيلىق قىلغانلىقىنىڭ جازاسى ياكى دەرىجىسىنىڭ ئۈستۈن بولۇشى ئۈچۈن بولغان سىناقمۇ، بۇنى قانداق بىلىدۇ؟ بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلىي جاۋاب

بارلىق گۈزەل مەدھىيىلەر ئالەملەرنىڭ رەببى بولغان ئاللاھقا خاستۇر، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا، ساھابىلىرىغا ۋە قىيامەتكىچە ئۇلارغا ئەگەشكەن كىشىلەرگە ئاللاھنىڭ رەھمەت سالاملىرى بولسۇن.

بالا- مۇسبەت ۋە سىناقلارغا ئۇچرىغۇچى ئۈچۈن (ئاللاھ تائالانىڭ قازا ۋە قەدەردىكى ھېكمىتى تەرىپىدىن) بۇنىڭ قۇرئان ۋە ھەدىستە بىۋاسىتە ئىككى سەۋەبى بايان قىلىنغان:

بىرىنچى سەۋەب: ئىنساندىن سادىر بولغان كۇپۇرلۇق ياكى چوڭ گۇناھلاردىن ئىبارەت ئاسىيلىقتىن بولىدۇ، بۇنىڭ سەۋەبىدىن ئاللاھ تائالا ئۇ كىشىنى دۇنيادا تىزدىن جازالاش ۋە ئازابلاش يولى بىلەن تۈرلۈك بالا- مۇسبەتلەرگە دۇچار قىلىدۇ. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكُمْ تەرجىمىسى: «(ئى ئىنسان!) ساڭا يەتكەن ياخشىلىق (مەرھەمەت قىلىش يۈزىسىدىن) ئاللاھ تەرىپىدىندۇر، ساڭا يەتكەن يامانلىق (قىلمىشلىرىڭ تۈپەيلىدىن) ئۆزۈڭدىندۇر»** [سۈرە نىسا 79-ئايەت].

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ تەرجىمىسى: «سەلەرگە (يەنى جېنىڭلار ياكى مېلىڭلارغا) ھەرقانداق بىر مۇسبەت يەتسە، ئۇ سەلەرنىڭ قىلغان گۇناھىڭلار تۈپەيلىدىن كەلگەن بولىدۇ، ئاللاھ نۇرغۇن گۇناھىڭلارنى ئەپۇ قىلىدۇ (ئەپۇ قىلمايدىغان بولسا، بالا ۋە مۇسبەتتىن ھېچ قۇتۇلماس ئىدىڭلار)»** [سۈرە شۇرا 30-ئايەت].

"قۇرئان كەرىم تەپسىرى" 2-توم 363-بەت.

ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ تائالا بىر بەندىگە ياخشىلىقنى ئىرادە قىلسا، ئۇ كىشىنىڭ بەزى خاتالىقىنىڭ جازاسىنى دۇنيادا قىلىدۇ، بىر بەندىگە يامانلىقنى ئىرادە قىلسا، ئۇنىڭ خاتالىقىنى تۇتۇپ تۇرىدۇ، قىيامەت كۈنىدە ئۇنىڭ جازاسىنى تولۇق بېرىدۇ». [تىرمىزى رىۋايىتى 2396 - ھەدىس. شەيخ ئەلبانى سەھىھ دەپ "تىرمىزىنىڭ سەھىھ ھەدىسلەر توپلىمى" دا كەلتۈرگەن].

ئىككىنچى سەۋەپ: ئاللاھ تائالا سەۋەبچان مۆمىننىڭ دەرىجىسىنى يۇقىرى قىلىشنى ئىرادە قىلسا، ئۇنىڭ ئاللاھنىڭ قازا-قەدىرىگە رازى بولىشى ۋە سەۋەب قىلىش ئۈچۈن ئۇنى بالا-مۇسبەتلەر بىلەن سىنايدۇ، سەۋەب قىلغۇچىلارنىڭ ئەجىر-ساۋابى ئاخىرەتتە ھەسسىلەپ تولۇق بېرىلىدۇ، ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا ئۇتۇق قازانغۇچىلار قاتارىدىن يېزىلىدۇ، پەيغەمبەر-ئەلچىلەرگە، سالىھ-ياخشى كىشىلەرگە بالا-مۇسبەت كۆپ بولدى ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يوللىرىدىن تىز پۈكمىدى، ئاللاھ تائالا بۇنى ئۇلار ئۈچۈن ئۇلارنى ئىكرام قىلىش، جەننەتتە مەرتىۋىسىنى ئەڭ يۇقىرى قىلىش ئۈچۈن قىلدى. بۇ توغرىدا پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىنغان سەھىھ ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «بەندىنىڭ ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا ئېرىشىدىغان مەرتىۋىسى بېكىتىۋېتىلگەن بولسا، بۇنىڭغا ئۆزىنىڭ قىلغان ئەمەل-ئىبادەتلىرى بىلەن يېتەلمەيدۇ، ئاللاھ تائالا ئۇ كىشىنىڭ بەدىنىدە، مالىدا ياكى ئەۋلادلىرىدا بىر سىناقلىرىنى قىلىدۇ، سەۋەب قىلسا شۇ ئارقىلىق يېتەلمەيدۇ». [ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى 3090-ھەدىس. شەيخ ئەلبانى سەھىھ دەپ "سەھىھ ھەدىسلەر توپلىمى" 2599 - ھەدىستە كەلتۈرگەن].

ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇكاپاتنىڭ ئەڭ كاتتىسى بالا-مۇسبەتنىڭ كاتتىسىغا كۆرە بولىدۇ، ئاللاھ تائالا بىر مىللەتنى ياخشى كۆرسە ئۇلارنى سىنايدۇ، كىمكى بۇ سىناققا رازى بولىدىكەن، ئاللاھ تائالا ئۇ كىشىدىن رازى بولىدۇ، كىمكى بۇ سىناقنى ئۆچ كۆرىدىكەن، ئاللاھ تائالا ئۇ كىشىنى ئۆچ كۆرىدۇ». [ترمىزى رىۋايىتى 2396-ھەدىس. شەيخ ئەلبانى سەھىھ دەپ "سەھىھ ھەدىسلەر توپلىمى" 146 - ھەدىستە كەلتۈرگەن].

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بايان قىلىنغان ھەدىستە ئىككى سەۋەپ جۇغلاشقان. پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۆمىنلەرگە تىكەن ياكى ئۇنىڭدىن كېچىكرەك بىر نەرسىدىن مۇسبەت يەتسە، ئۇنىڭ سەۋەبىدىن ئاللاھ تائالا ئۇ كىشىنىڭ دەرىجىسىنى ئۈستۈن قىلىدۇ، خاتالىقىنى ئۆچۈرىدۇ». [بۇخارى رىۋايىتى 5641 - ھەدىس. مۇسلىم رىۋايىتى 2573 - ھەدىس].

ئاندىن بۇ ئىككى سەۋەپنىڭ ئارىسىدىكى ئورتاقلىق ۋە بىر-بىرىگە كېرىشىپ كېتىش، بۇ ئىككى سەۋەپنىڭ ھەر بىرى ئايرىم كەلگەن شەكىلدىن كاتتا بولىدۇ: قارىمىمىز! ئاللاھ تائالا بىر كىشىنى خاتالىقى سەۋەبىدىن مۇسبەتكە مۇبتىلا قىلسا، ئۇ كىشى ئۇنىڭغا سەۋەب قىلسا، شۈكۈر قىلسا ئاللاھ تائالا بۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىنىڭ خاتالىقىنى ئەپۇ قىلىدۇ، جەننەتتە دەرىجىسىنى يۇقىرى قىلىدۇ، ئاللاھ ئۆزىدىن ساۋاپ ئۈمىت قىلىپ سەۋەب قىلغۇچىلارنىڭ ئەجىر-ساۋابىنى تولۇقلاپ بېرىدۇ.

ئاللاھ تائالا بىر كىشىنى جەننەتتە بېكىتىلگەن يۇقىرى مەرتىۋىسىگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن ۋە ئىلگىرىكى خاتالىقلىرىغا كاپارەت بولۇش ئۈچۈن بالا-مۇسبەتكە مۇبتىلا قىلسا، بۇ ئۇ كىشى ئۈچۈن دۇنيادا بېرىلگەن نەخ جازا ھېساپلىنىدۇ، ئاخىرەتتە قايتىدىن جازالانمايدۇ، بۇنداق ئىشلار ئاتىمىز ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋە يۇنۇس ئەلەيھىسسالام قاتارلىق بەزى پەيغەمبەر-ئەلچىلەرگىمۇ بولغان، ئاللاھ تائالا ئادەم ئەلەيھىسسالامنى جەننەتتىن چىقىرىۋېتىش ۋە يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنى بېلىقنىڭ قارىغا غەرق قىلىش بىلەن سىناغاندا، ئۇ ئىككەيلەننىڭ بۇنىڭغا سەۋەب قىلىپ، ئاللاھتىن ساۋاپ ئۈمىت قىلغانلىقى ئۈچۈن ئاللاھ تائالا بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ مەرتىۋىسىنى يۇقىرى قىلدى، ئۇ ئىككەيلەندىن سادىر بولغان خاتالىققا كاپارەت بولدى.

دۇنيالىق جازا ئاخىرەتلىك جازادىن ئايرىلمايدۇ دېگەننىڭ دەلىلى: پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامدىن بۇ ئىككى سەۋەپ بىرگە زىكر قىلىنغان نۇرغۇن ھەدىسلەر بايان قىلىنغان. ئۇ ھەدىسلەردىن: سەئىد ئىبنى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن: ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى! ئىنسانلاردىن قايسىسى ئەڭ قاتتىق مۇسبەت بىلەن سېنىلىدۇ؟ دېسەم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەيغەمبەرلەر ئاندىن ئۇلارغا ئوخشاش كىشىلەر، ھەر كىشى ئۆزىنىڭ دىنى-ئېتىقادى بويىنچە سېنىلىدۇ، ئەگەر دىنى ئېتىقادى كۈچلۈك بولىدىكەن، ئۇ كىشىگە كېلىدىغان بالا-مۇسبەتمۇ كۈچلۈك بولىدۇ، ئەگەر دىنى-ئېتىقادىدا كۈچلۈك بولمايدىكەن، ئۇ كىشى ئۆزىنىڭ دىنى-ئېتىقادى بويىنچە سېنىلىدۇ، ئىنسان دائىم بالا-مۇسبەتكە گېرىپتار بولىدۇ، ھەتتا ئاخىرىدا زېمىندا خاتالىقتىن خالى بولغان ھالەتتە يۇرىدۇ.» [تىرمىزى رىۋايىتى 2398 - ھەدىس].

شۇنداق بولسىمۇ بەزى ۋاقىتتا مۇشۇ ئىككى سەۋەپنىڭ بىرى بالا-مۇسبەتنىڭ بەزى شەكىللىرىدە روشەن بولىدۇ، بۇنى ئاشۇ مۇسبەتكە ئالاقىدار بولغان ئىشلارنى سىلىشتۈرۈش ئارقىلىق چۈشىنىش مۇمكىن بولىدۇ:

ئەگەر بالا-مۇسبەتكە مۇبتىلا بولغۇچى كاپىر بولسا: ئۇنىڭغا يەتكەن بالا-مۇسبەت بىلەن ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، كاپىرنىڭ ئاللاھ ھوزۇرىدا ھېچ ئېتىبارى بولمايدۇ، لېكىن بۇ باشقىلار ئۈچۈن ئىبرەت ۋە ۋەز-نەسىھەت بولىدۇ. بەزى ۋاقىتتا ئاللاھ تائالا ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇنيادا قىلغان نەخ جازاسى ۋە ئاخىرەتتە ئۇنىڭغا تەييارلانغان ئازابىنىڭ زىيادە بولۇشى ئۈچۈن بولىدۇ. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ** تەرجىمىسى: «ھەر بىر كىشىنىڭ قىلغان ئەمەلىنى كۈزىتىپ تۇرغۇچى ئاللاھ (بۇتلارغا ئوخشامدۇ؟) ئۇلار بۇتلارنى ئاللاھقا شېرىك قىلدى. ئۇلارغا: «بۇتلارنىڭ ناملىرىنى ئاتاپ بېقىڭلار، يەر يۈزىدە ئاللاھ بىلمەيدىغان نەرسىلەر باردەك، سىلەر ئۇلارنى ئاللاھقا ئېيتىپ بېرەلەمسىلەر؟ ياكى قۇرۇق گۇمان بىلەن (ئۇلارنى ئاللاھنىڭ شېرىكلىرى دەۋاتامسىلەر؟)» دېگەن. بەلكى كاپىرلارغا ئۇلارنىڭ كۇفرى چىرايلىق كۆرسىتىلدى. ئۇلار توغرا يولدىن مەنئى قىلىندى. ئاللاھ گۇمراھ قىلغان ئادەمگە ھېچقانداق ھىدايەت قىلغۇچى بولمايدۇ، ئۇلار بۇ دۇنيادا ئازابقا دۇچار بولىدۇ، ئاخىرەتنىڭ ئازابى تېخىمۇ قاتتىق بولىدۇ. ئۇلارنى ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ساقلىغۇچى بولمايدۇ.» [سۈرە رەئەد 33-34-ئايەتلەر].

ئەگەر بالا-مۇسبەتكە مۇبتىلا بولغۇچى گۇناھ-مەسىيەتنى ياكى پىسقى-پۇجۇرنى ئاشكارا قىلغۇچى مۇسۇلمان بولسا: ئۇنىڭ قارشىدا ئۆزىگە يەتكەن مۇشۇ بالا-مۇسبەتنىڭ جازا-ئازاب ئىكەنلىكى كۈچلۈك بولىدۇ، چۈنكى خاتالىقنىڭ كاپارەت بولۇشى مەرتىۋىنىڭ يۇقىرى بولۇشىدىن ئىلگىرى بولىدۇ، گۇناھكار كىشى دەرىجىنىڭ يۇقىرى بولۇشىدىنمۇ بەكرەك خاتالىقنىڭ كاپارەت بولۇشىغا ئېھتىياجلىق بولىدۇ.

بۇنىڭ قارشىسىدا، ئەگەر بالا-مۇسبەتكە مۇبتىلا بولغۇچى تەقۋادار، ئىتائەتمەن، ئىبادەتكوي مۇسۇلمان بولسا، ئۆزىنىڭ بىلەن رەببىنىڭ ئارىسىدا پەقەت ھەقىقىي بەندىچىلىك بولسا، ئاللاھ تائالاغا شۈكۈر، ھەمدە، تەسبىھ ۋە ئۇنىڭغا قايتىش بىلەن مەشغۇل

بولسا، ئۆزىگە يەتكەن مۇشۇ بالا-مۇسبەتنىڭ ئۇنىڭغا قىلىنغان ئىكرام ۋە دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى بولۇشى ئۈچۈن ئىكەنلىكى كۈچلۈك بولىدۇ.

ئابدۇبەندىلەر بولسا ئاللاھنىڭ زېمىنىدىكى گۇۋاھچىلىرىدۇر، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ توغرا يولدا ئىكەنلىكىنى بىلگەندە، ئۆزلىرىگە يەتكەن بالا-مۇسبەتنىڭ ئەگەر بۇنىڭغا سەۋىر قىلسا ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا ئۆزلىرىنىڭ مەرتىۋىسىنىڭ يۇقىرى بولۇشى ئۈچۈن بېرىلگەن بىشارەت ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ.

ئەگەر بالا-مۇسبەتكە مۇبتىلا بولغۇچى ئۆزىگە يەتكەن مۇسبەتنى ئۆچ كۆرۈپ، داد-پەريات كۆتۈرسە، بۇنىڭ ئاللاھ تەرىپىدىن قىلىنغان ئىكرام ۋە دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى بولۇشى ئۈچۈن بولغان بىشارەت دەپ چۈشەنمىسە، ھەقىقەتەن ئاللاھ تائالا بۇ كىشىنىڭ سەبىرىسىزلىكى ۋە نارازىلىقىنى بىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىگە يەتكەن مۇسبەتلەرنىڭ جازا-ئازاپ بولۇشى كۈچلۈكرەك بولىدۇ. بەزى سالىھ كىشىلەر مۇنداق دېگەن: "ئىنسانغا يەتكەن بالا-مۇسبەتنىڭ ئازاپ-ئوقۇيەت ئىكەنلىكىنىڭ ئالامىتى: بۇنداق ھالەتتە سەۋىرىسىز بولۇش، داد-پەريات قىلىش ۋە باشقىلارغا شىكايەت قىلىش قاتارلىقلاردۇر.

بۇنىڭ گۇناھقا كاپارەت، خاتالىقنى ئۆچۈرۈش ئىكەنلىكىنىڭ ئالامىتى بولسا: مۇسبەت يەتكەندە چىرايلىقچە سەۋىر قىلىش، داد-پەريات قىلماسلىق، تائەت-ئىبادەتلەرنى ئادا قىلىشتا ھورۇنلۇق قىلىپ، سۇسلاشماسلىق قاتارلىقلاردۇر.

مۇسبەتنىڭ دەرىجىنى ئۈستۈن قىلىدىغانلىقىنىڭ ئالامىتى بولسا: مۇسبەت يەتكەندە ئۇنىڭغا رازى بولۇش، كۆڭلى تېنىچ بولۇش، دىلىدا مۇۋاپىق كېلىش، مۇسبەت ئاخىرلاشقانغا قەدەر ساكىن بولۇش قاتارلىقلاردۇر.

يۇقىرىدىكى ئامىللار كەسكىن قاراش بولمىسىمۇ، ئىنسان ئۆزىگە ياكى باشقىلارغا بالا-مۇسبەت يەتكەندە بۇنىڭ ئۈچۈن كەسكىن ھۆكۈم قىلماستىن بەلكى بۇنىڭدىكى ئاللاھنىڭ ھېكمەتلىرىدىن بولغان بىر نەرسىنى بىلىش ئۈچۈن تەپەككۇر قىلىپ باقسا بولىدۇ.

مۇشۇ تەپسىلىي بايانلاردىن ئەڭ مۇھىم بولغىنى مۇنداق دېيىشتىن ئىبارەتتۇر: ئىنسان ئۈچۈن ئويلىنىش تەلەپ قىلىنىدىغان ئەمەلىي مەنپەئەت: ئىنسانغا ھەرقانداق بالا-مۇسبەت يەتكەندە بۇنىڭغا سەۋىر قىلسا، ئاللاھتىن ۋاساپ ئۈمىت قىلسا، بۇ ئۇ كىشى ئۈچۈن ياخشىدۇر ۋە ئەجىر-ساۋاپ بولىدىغان ئىشتۇر، ئەگەر سەۋىر قىلماي، ئۆچ كۆرۈپ، داد-پەريات قىلىدىكەن بۇ ئۇ كىشىنىڭ ئۈچۈن ياماندۇر ۋە قەبىھدۇر. ئىنسان نەپسىنى بالا-مۇسبەتكە بەرداشلىق بېرىشكە، ئاللاھنىڭ قازا-ۋە قەدەرلىگە رازى بولۇشقا كۆندۈرسە، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆزىگە يەتكەن بالا-مۇسبەتنىڭ سەۋەبىنى بىلىش ياكى بىلمىسۇن بۇنىڭ ھېچ زېيىنى يوق، بەلكى ئىنسانغا ئەڭ لايىق بولغىنى: دائىم ئۆزىدە كەمچىللىك ۋە خاتالىق بار، ئۆزىنى تەكشۈرۈپ تۇرىشى كېرەك بولىدۇ، چۈنكى بىزنىڭ ھەممىمىز خاتالىق سادىر قىلغۇچى، ھېچ قايسىمىز ئاللاھنىڭ تەرىپىدىن يىراقلانغان كېتەلمەيمىز، ئوھۇد كۈنىدە بارلىق ئەلچىلەر ۋە پەيغەمبەرلەردىن كېيىنكى ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىغا، رەسۇلۇللاھنىڭ بۇيرىقىغا خىلاپلىق قىلغانلىقى سەۋەبىدىن ئاللاھ تائالا تەرەپتىن مۇسبەت يەتكەن تۇرسا،

شۇنىڭدىن كېيىن ئىنسان ئۆزىگە يەتكەن ھەر بىر مۇسبەتنى مېنىڭ مەرتىۋەمنىڭ يۇقىرى بولۇشى ئۈچۈن بولغان دەپ ئويلىيالايدۇ. ئىبراھىم ئەدھەم رەھىمەھۇللاھ ئاسمان يۈزىنى قاپلىغان بوران-شامالنى كۆرسە: بۇ مېنىڭ گۇناھىم سەۋەبىدىن، مەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىن چېقىپ كەتسەم سىلەرگە ھېچ نەرسە بولمايدۇ دەيتتى.

بىزنىڭ گۇناھ-مەسىيەتكە چۆمۈپ كەتكەنلىرىمىزنىڭ ئەھۋالى قانداق بولار؟!

ئاندىن بۇنىڭ ھەممىسىدىن مۇھىم بولغىنى: بەندە دائىم، ھەر قانداق ھالەتتە ئۆز رەببىگە ياخشى قاراشتا بولۇشى كېرەك. ئاللاھ تائالا گۈزەل قاراشقا، تەقۋادارلىق قىلىنىشقا ۋە مەغپىرەت قىلىشقا ھەممىدىن بەك لايىقتۇر.

ئاللاھ تائالادىن: بىزگە رەھمەت قىلىشنى، بىزنى مەغپىرەت قىلىشنى، بىزگە پايدىلىق بولغان ئىلىملەرنى تەلىم بېرىشنى، يەتكەن مۇسبەتلىرىمىزگە ئەجىر-ساۋاپ بېرىشنى سورايمىز.

ئاللاھ تائالا ھەممە تېلەكلىرىمىزنى ئاڭلىغۇچى دۇئايمىزنى ئىجابەت قىلغۇچىدۇر.

بۇ ھەقتە 13205 - نومۇرلۇق سۇئالنىڭ جاۋابىغا قارالسۇن.

ھەممىدىن توغرىنى ئاللاھ تائالا ياخشى بىلگۈچىدۇر